O utilă consfătuire pe teme de educație

În urmă cu citva timp, la consiliul orășenesc UCFS București a avut loc o interesantă ședință. Una din numeroasele ședințe menite să contribuie la buna desfășurare a activității sportive, la înlăturarea lipsurilor care se mai manifestă în activitatea unor sportivi, antrenori sau comisii pe ramuri de sport. De data aceasta comisia de propagandă și educație a invitat la sediul consiliului pe responsabilii subcomisiilor de disciplină din cadrul comisiilor orășenești, pe reprezentanții cluburilor și asociațiilor sportive din Capitală, sportivi și activiști fruntași și în același timp o parte din cei care s-au făcut vinovați de abateri.

Discuțiile purtate pe baza referatelor prezentate de subcomisii privind disciplina pe terenurile de sport, grija față de elementele tinere, atitudinea nouă față de tovarășul de întrecere, au fost interesante. Au luat cuvîntul cei care au realizat unele succese în activitatea sportivă, dar și sportivi sancționați pentru comportarea lor. Așadar au stat față în față, s-au ascultat reciproc, sportivi cu comportări diametral opuse, cu intenția ca experiența bună să fie popularizată, să fie evidențiați sportivi și asociații fruntașe cu care mișcarea de cultură fizică și sport se mîndrește. Cei care mai sînt încă certați cu disciplina, cum era și firesc, au fost criticați, și din această ședință au avut mult de învățat.

În rîndurile ce urmează vom relata cîteva aspecte :

IL IERTAM DACA SE REINTOARCE !

Mihai Fluture este un tînăr talentat. Înalt, bine proporționat, parcă a fost făcut pentru volei. El reușise, într-un timp relativ scurt să se afirme, deși nu avea decît 18 ani. Datorită bunei pregătiri Mihai Fluture își cîștigase un loc în echipa de volei ICECHIM din campionatul orășenesc. Devenise titular.

Iată însă că după primele succese, Mihai Fluture s-a... schimbat. A început să se considere jucătorul nr. 1, de care nu se poate lipsi echipa, s-a îngîmfat din ce în ce mai mult, a ajuns să-și sfideze colegii de echipă. Urmarea ? Pentru abateri (lipsă de la serviciu și de la antrenamente) a fost suspendat de asociație pe timp de un an de zile.

Cum s-a ajuns aici ? Să fie oare de vină numai Mihai Fluture ? Referatul prezentat în ședință de către comisia de volei a arătat că în rîndul echipei ICECHIM disciplina nu prea era la înălțime. Pentru abateri grave, huliganisme, jucătorii **Gh. Emil** și **Marin Georgescu** au fost suspendați din activitatea sportivă și respectiv pe șase luni. Însuși conducătorul echipei, P. Anastasiu, a fost suspendat după meciul cu C.S.P.

Așadar, la ICECHIM disciplina, îndatorire de seamă a sportivului de tip nou, a fost complet neglijată. Biroul secției de volei a închis însă ochii cînd au avut loc asemenea abateri. Știți cînd s-a... sesizat ? Atunci cînd a aflat că Mihai Fluture vrea să-i părăsească. Cei de la ICECHIM l-au suspendat, la repezeală, pe un an. Totuși, M. Fluture a plecat la „Electronica". S-a încadrat acolo în producție, ca tehnician (fiind absolvent al școlii medii tehnice). După cum spunea în cuvîntul său delegatul asociației sportive Electronica, el a început să aibă o comportare din ce în ce mai bună. Colectivul care l-a primit în rîndurile sale a promis că și de aici încolo se va ocupa, cu sprijinul organizației U.T.M., de Mihai Fluture, pentru ca aceasta să devină un exemplu în uzină, în viață și pe terenurile de sport.

Cei de la ICECHIM în schimb, au găsit rezolvarea, suspendîndu-l pe M. Fluture pe un an de zile. Ei ar fi dispuși totuși să-l „ierte" dacă Fluture ar reveni la... sentimente mai bune și s-ar întoarce la ICECHIM. Principialitate, nu glumă !

Cu o asemenea poziție față de abateri nimeni nu va avea de cîștigat. Iată de ce credem că Fluture trebuie să rămînă în noul său colectiv de muncă, care sîntem siguri că se va ocupa temenic de acest tînăr, așa cum a și început s-o facă. Desfășurînd o muncă temeinică de educație, dusă cu migală și perseverență, tovarășii de la „Electronica" vor obține rezultate bune, vor reuși să-l readucă complet pe linia de plutire pe Mihai Fluture.

A FOST DOAR UN ACCIDENT?

Meciul de volei dintre echipele masculine C.S.P. și Electronica avea să desemneze echipa cîștigătoare a seriei. Cum e și firesc în asemenea împrejurări, jucătorii luptă cu ardoare pentru culorile asociației lor, dar într-o notă de deplină sportivitate.

În meciul de față nu s-a întîmplat așa. Au avut loc apostrofări, injurii la adresa arbitrului și a adversarului. Subcomisia de disciplină a comisiei orășenești de volei și-a făcut însă datoria: jucătorii V. Jemăneanu, I. Capră și H. Segal **(toți de la C.S.P.) au fost suspendați.**

La ședința ce a avut loc la consiliul orășenesc UCFS a fost invitat și căpitanul echipei C.S.P., H. Segal. El a luat cuvîntul la discuții și după ce a arătat că atitudinea pe care au avut-o pe terenul de sport a fost condamnabilă a subliniat că, conducerea asociației sportive, cu sprijinul organizației de partid, a ținut o ședință lărgită în care au fost aspru criticate ieșirile nesportive ale membrilor echipei de volei și s-au luat măsuri de îndreptare.

Acestea vor trebui însă puse în practică de către sportivi.

H. Segal a spus: „În zece ani de activitate sportivă n-am fost niciodată mustrați". Rămîne însă acum ca sportivii să demonstreze prin comportarea lor de viitor, că într-adevăr, cele întîmplate au constituit un „accident".

„DĂ ȘI TU ÎN SAC !"

Antrenamentul începuse. Sala din str. Aurora, a clubului Unirea, se dovedea neîncăpătoare pentru boxeri. Unii „lucrau" la sac, alții la coardă, iar într-un colț o pereche își măsura forțele la mănuși. Antrenorul se uita pe geam, plictisit. Cine știe ce-i trecea prin cap ?! Privea oare primele frunze îngălbenite cum pluteau încet prin aer sau, mai știi, apa Dîmboviței care curgea leneș prin fața clădirii? De fapt nu poți să știi ce gîndește un antrenor plictisit ! Poate că nu se gîndește la nimic...

Ușa s-a deschis cu un scîrțîit ușor. Antrenorul vru să-și întoarcă privirea dar în cele din urmă renunță. Peste puțin timp auzi în spatele său o voce timidă :

— Maestre, am întîrziat ! Am avut de lucru...

— Lasă bă! Ce, nu văd eu ?

— Știți... aș vrea...

— Lasă vorba și dezbracă-te ! Fă cîteva ture pe afară și apoi dă și tu în sac !

„Îndrumat", tînărul și-a început „pregătirea". E totuși fericit. A scăpat ieftin. Căci, uneori antrenorul Mihai Voinea le mai zice și alte cuvinte, de-ți vine să intri în pămînt de rușine ! Bineînțeles, de rușinea lui ! !

Ciudată împletire între partea tehnică (mai sus avem o mostră a „înaltului" nivel tehnic) și partea educativă. Credem că ar fi vremea ca conducerea clubului Unirea să viziteze mai des antrenamentele secției de box. S-ar putea ca în acest fel „metodele" antrenorului Mihai Voinea să se mai schimbe. Sperăm că în bine !

★

În același timp semnalăm grija părintească și atenția pe care o acordă antrenorii I. Stoianovici (Metalul), Gh. Axioti (S.P.C.), Gh. Fiat (Steaua), Titi Dumitrescu (Dinamo) etc. tinerilor care se pregătesc sub supravegherea lor. Un antrenor nu trebuie să fie numai un tehnician. El are în grija sa tineri care vor să învețe nu numai sport dar și felul cum trebuie să muncească, cum să se comporte în viață, în societate, pe terenurile de sport. Antrenorul trebuie să fie în primul rînd, un educator și să constituie el însuși un exemplu în comportare.

★ ★ ★

Inițiativa consiliului orășenesc UCFS București, a fost fără îndoială, binevenită. Punînd față în față pe baza referatelor responsabililor subcomisiilor de disciplină, activiști sportivi, cadre tehnice și sportivi merituoși, pe de o parte, și pe acei care mai stau încă slab cu disciplina pe terenul de sport, pe de altă parte, s-a realizat un pas înainte spre lichidarea manifestărilor de indisciplină care mai există uneori pe terenurile de sport. Discuțiile purtate, la care au luat cuvîntul majoritatea celor de față, au fost de un nivel ridicat. Sîntem convinși că asemenea inițiative vor fi luate și de celelalte consilii UCFS. Sportivii, antrenorii, cluburile și asociațiile sportive care se mai fac vinovate de o slabă preocupare în ceea ce privește munca de educație, să fie în continuare chemați în fața activiștilor și sportivilor care obțin rezultate bune și de la care au întotdeauna ce învăța. Să nu ne limităm doar la sancțiuni, ci să desfășurăm o temeinică muncă de educație. Și acest gen de consfătuiri, cum a fost cea de la consiliul orășenesc UCFS București, sînt un mijloc deosebit de util la care ar fi bine să fie invitați și spectatori — pentru întărirea muncii de educație în rîndurile sportivilor noștri.

OTTO BENKÖ
CONSTANTIN ALEXE

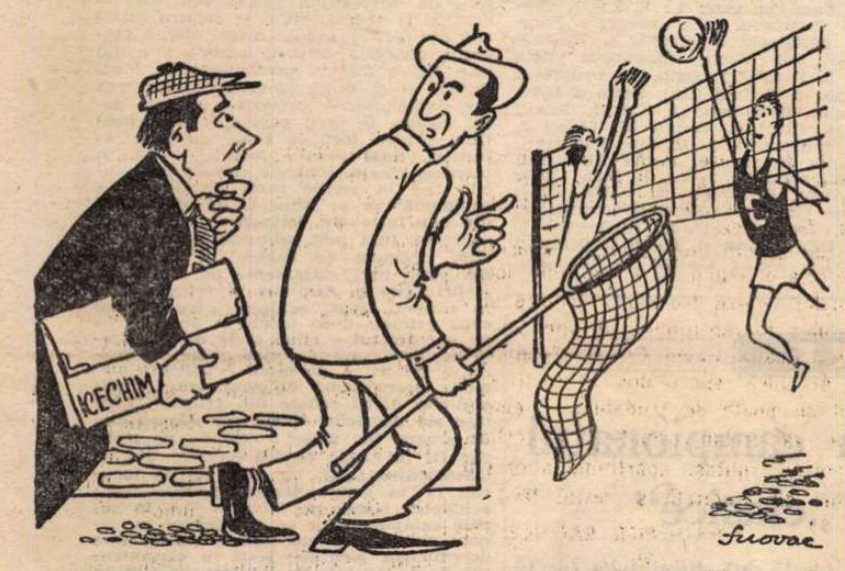

— Ar fi cazul să punem din nou mîna pe acest „Fluture". Are totuși calități pe care noi nu am știut să i le vedem...

Primii pași spre măiestria sportivă...

— Un exemplu care va trebui urmat ! —

Toamna, sosită pe nesimțite, s-a aciuat și în coroanele pomilor care străjuiesc stadionul Tineretului de la șosea. Un fir de vînt a smuls cîteva frunze îngălbenite, le-a dus în zbor pînă pe pista de zgură roșie și le-a pus să se ia la întrecere cu cei mai mici atleți. Care pe care ?...

Duminica trecută cîteva sute de copii au inundat pur și simplu stadionul, care a prins să vuiască de tinerețe și voioșie. Federația de atletism în colaborare cu secțiunea de învățămînt a Capitalei a luat inițiativa de a chema la întrecere pe elevii claselor a IV-a de la școlile experimentale. Este vorba de acele școli în care educația fizică este predată de către profesori de specialitate — elevilor din clasele I—IV. Concursul a reprezentat, de fapt, trecerea probelor de control la atletism.

Risete, veselie, zgomot de... stup de albine. La o comandă însă, peste stadion se așterne liniștea. Într-o singură clipă se formează „careul" și eleva de serviciu dă raportul. Tovarășa inspectoare *J. Ticaliuc* deschide concursul și din piepturile celor 345 de concurenți răsună puternic răspunsul la salutul nostru sportiv : „Înainte !"

★

Apoi au început întrecerile. Emoție la linia de plecare... emoție printre cei care-și așteaptă rîndul la start... emoție printre spectatori și mai ales printre profesori. Proba cea mai viu disputată a fost cursa de 40 m. Distanță scurtă, concurenți mulți și de o valoare foarte apropiată, cursa de 40 m a dat cea mai mare „bătaie de cap" judecătorilor de sosire. Totul a mers însă ca pe... roate și pe foile de concurs au fost notate clasamentele diferitelor probe :

FETE : 40 m : Fl. Oros (Șc. 7 Băneasa) 6,4 ; C. Ionescu (Șc. 27) 7,0 ; Fl. Panait, S. Popescu și R. Croitoru 7,1 sec ; *lungime :* D. Adam (Șc. 150) și I. Tacaci (Șc. 171) 3,62 ; M. Hristu (Șc. 171) 3,42 ; *mingea de oină:* I. Pavel (Șc. 97) 25 m ; M. Hristu 24 m ; El. Crețu (Șc. 4) 21 m ;

BAIEȚI : 40 m : Șt. Ionescu (Șc. 50), C. Picior (Șc. 4) și Ad. Ștefănescu (Șc. 151) 6,7 ; *lungime :* D. Novac (Șc. 151) 3,85 ; N. Neer (Șc. 173), 3,82 ; C. Mateescu (Șc. 5) 3,80 ; *mingea de oină :* B. Popescu (Șc. 32), P. Pușcariu (Șc. 150), M. Nicolae (Șc. 39) și C. Boldoși (Șc. 150) toți 34 m.

Educația fizică școlară este una din verigile de bază ale mișcării noastre de cultură fizică, este unul din mijloacele de întărire a sănătății, de dezvoltare armonioasă și de educare a copiilor noștri. Pentru aceasta considerăm că acest procedeu de trecere a normelor de control, ale elevilor din clasele a IV-a sub formă de concurs, a constituit un puternic stimulent nu numai pentru micii sportivi dar și pentru profesorii lor și mai ales pentru părinții copiilor.

Cîștigătorii diferitelor probe au urcat, pentru prima oară, treptele podiumului premianților. Erau cu toții foarte emoționați la primul lor succes sportiv. Dar nici unul n-a uitat, ca un adevărat sportiv, să se ducă apoi și să-i mulțumească profesorului de educație fizică pentru grija ce i-o arătase, pentru dragostea cu care îl pregătește pentru viață.

Dacă și alte orașe din țară ar găsi bun acest exemplu, și s-ar strădui să-l urmeze, sîntem convinși că asemenea concursuri, pentru cei mici, vor putea intra puternic în tradiția, școlilor noastre, spre bucuria copiilor și satisfacția profesorilor de educație fizică.

prof. SILVIA NEGREANU
membru în biroul F. R. Atletism

POST-SCRIPTUM

(Urmare din pag. I)

bine la locurile noastre de muncă și ne gîndim de fiecare dată cu recunoștință la felul cum ne-ați primit în cele patru zile cît am fost oaspeții d-voastră".

Urmează amănunte despre mersul lucrărilor agricole din comunele celor care expediază, semnături multe și un post-scriptum.

Autoarele sînt finalistele celei de a doua ediții a „Cupei Agriculturii" desfășurată în toamna lui 1960 în raionul Huedin.

În timpul finalei au fost cazate de colectiviști.

La plecare, sîncrăienii și-au condus oaspeții cu flori. Se despărțeau greu. Ca prietenii. Și-au promis și altfel de vizite. Și-au notat adresele.

În post-scriptum scrie : „N-am uitat promisiunea d-voastră. Vă așteptăm așa cum ați promis mai încolo, cînd o începe să se mai rărească lucrul. Pînă atunci vă dorim sănătate și spor la muncă"...

★

În toamna aceea s-au mai primit plicuri albe și la Huedin, Almaș, Arghireș, Izvorul Crișului și Cuzăplac. Adică în fiecare din comunele care au găzduit pe cei 300 de finaliști.

Mi-am amintit de cele trei plicuri albe din Sîncrai și de post-scriptumul din ele, zilele trecute, cînd într-un tren ce acoperea sîrguincios distanțele Argeșului cu vastele sale amfiteatre viticole animate de efervescența culesului, am auzit următoarea discuție :

— Sper că n-ai pierdut adresa gazdelor noastre de anul trecut. Să le scriem neapărat. Se vor bucura. Cel întrebat nu pierduse adresele de anul trecut. Nici pe cele de acum doi ani, nici pe celelalte. Asemenea lucruri nu se pierd.

Auzindu-le discuția, bărbatul de lîngă fereastra vagonului scoase un carnet cu adrese răsfoindu-l încet.

Pe una din pagini scria cu creion chimic familia R. A., satul Sîncrai, raionul Huedin, regiunea Cluj.

În prima gară, bărbatul coboră împreună cu cei doi tineri, cumpără un plic alb și scrise pe el adresa pe care și-o notase în urmă cu doi ani.

Cei trei vecini de compartiment scriau acum în legănarea trenului.

Am scos și eu carnetul și creionul și primele cuvinte pe care le-am scris sunau cam așa : „Fără îndoială, Cupa Agriculturii nu este numai o simplă competiție sportivă..."

Recenzie

„ȚARA BÎRSEI"

O inimoasă și convingătoare invitație la drumeție pe meleagurile frumoasei Țări a Bîrsei, acesta este conținutul noii lucrări apărută în *Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport*, sub semnătura lui *Gh. Epuran*, sub titlul *„ȚARA BIRSEI"*. Spre deosebire însă de lucrări asemănătoare despre alte atrăgătoare regiuni turistice ale patriei noastre, „ȚARA BIRSEI" se ocupă nu numai de descrierea traseelor turistice, a masivelor și procurarea de date turistice, ci oferă cititorului și posibilitatea să afle aspecte multiple ale Țării Bîrsei de ieri și de azi. În cartea lui *Gh. Epuran* citim despre istoricul Castelului Bran, acum un muzeu des vizitat, despre „orășelele" muncitorești, cum sînt denumite cele mai noi părți ale bătrînului oraș Brașov, despre pitorescul Postăvarului, Pietrei Mari, Pietrei Craiului, sau despre Gospodăria agricolă colectivă milionară *„Tudor Vladimirescu"* din Hărman. Adăugînd frumoasele fotografii („Brașovul văzut de pe Tîmpa", „Orășelul ucenicilor de la Steagul roșu", „Hotelul sportivilor din Poiana Brașov", „Iarna pe Postăvarul", „În serele de la Codlea", „Cetatea Feldioara" ș.a.), autorul a reușit să redea și cîteva sugestive imagini din Țara Bîrsei.

„ȚARA BIRSEI" este nu numai un îndreptar turistic, ci și o carte care îmbogățește cultura cititorului. De aceea, o recomandăm cu toată căldura.

(d. st.).